

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 7C/115/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6713210208
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 02. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Juraj Lehotský
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2015:6713210208.4

Uznesenie

Okresný súd Zvolen v právnej veci navrhovateľa CD Consulting s.r.o., IČO: 264 29 705, so sídlom Politických väzňů 1272/21, 110 00 Praha 1, Česká republika, zast. Fridrich Paľko, s. r. o., IČO: 36 864 421, so sídlom v Bratislave, Grösslingova 4, proti odporcovi I. V., nar. XX.XX.XXXX, bytom v 8+, štátny občan SR, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu Združenie spotrebiteľov Slovenska, o.z., IČO: 42 309 166, so sídlom v Banskej Bystrici, Janka Kráľa 7, zast. Mgr. Henrichom Schindlerom, advokátom, Advokátska kancelária so sídlom v Banskej Bystrici, Janka Kráľa 7, o zaplatenie zmenkovej sumy 745,27 Eur s príslušenstvom, o návrhu navrhovateľa na vyslovenie neprípustnosti vedľajšieho účastníctva zo dňa 13.01.2015, takto

rozhodol:

Súd návrh navrhovateľa na vyslovenie neprípustnosti vedľajšieho účastníctva subjektu Združenie spotrebiteľov Slovenska, o.z., IČO: 42 309 166, so sídlom v Banskej Bystrici, Janka Kráľa 7, ako vedľajšieho účastníka na strane odporcu **z a m i e t a**.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ sa návrhom doručeným súdu dňa 28.03.2013, domáhal rozhodnutia súdu, ktorým by súd zaviazal odporcu zaplatiť navrhovateľovi zmenkovú sumu 745,27 Eur s príslušenstvom a náhradou trov súdneho konania.

Okresný súd Zvolen vo veci rozhodol rozsudkom č.k. 7C/115/2013-131 zo dňa 29.09.2014, ktorým návrhu navrhovateľa v plnom rozsahu vyhovel.

Dňa 27.11.2014 bolo tunajšiemu súdu doručené podanie Združenia spotrebiteľov Slovenska, o.z., IČO: 42 309 166, so sídlom v Banskej Bystrici, Janka Kráľa 7, ktoré oznámilo, že vstupuje do konania za účelom ochrany práv žalovaného spotrebiteľa ako vedľajší účastník s tým, že žiada o doručenie návrhu na začatie konania s prílohami.

Dňa 15.01.2015 bolo súdu doručené podanie navrhovateľa zo dňa 13.01.2015, označené ako „Námietka neprípustnosti vedľajšieho účastníctva a upozornenie na vznik škody porušením práva Európskej únie“. Navrhovateľ v ňom uviedol, že predmetné konanie je Európskym konaním vo veciach s nízkou hodnotou sporu a spravuje sa Nariadením Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007. Procesný postup a súdu strán konania je týmto nariadením upravený odlišne do vnútroštátnej úpravy obsiahnutej v O.s.p.. Úprava nariadenia v článkoch 4 a 5 vedľajšie účastníctvo nepozná a pripúšťa aplikáciu procesných pravidiel zakotvených v O.s.p. len výnimočne, a to vtedy keď explicitne ustanovuje, že sa postupuje v súlade s príslušným procesným právom uplatniteľným v členskom štáte. Navrhovateľ žiada súd, aby v záujme podpory základných práv a v záujme zásad uznaných v Charte základných práv EÚ rešpektoval jeho právo na spravodlivý proces a upozornil súd na možnosť vzniku škody v dôsledku neprávneho úradného postupu. Ďalej navrhovateľ poukázal na uznesenie NS SR sp. zn. 6Cdo/357/2012 zo dňa 30.10.2013, v ktorom NS SR uviedol, že „Oznámením tretieho subjektu, že vstupuje do konania ako vedľajší účastník na strane žalovaného v štádiu skráteného (rozkazného) konania, nenastávajú

účinky vzniku vedľajšieho účastníctva tohto subjektu. Vylučuje to zmysel a účel inštitútu vedľajšieho účastníctva v spojení so zmyslom a účelom inštitútu skráteného konania. Neprichádza preto do úvahy podanie odporu proti platobnému rozkazu takýmto subjektom.“ Navrhovateľ tiež poukázal na nesúlad ustanovenia § 93 ods. 2 O.s.p. s čl. 19 ods. 2 a 3 Ústavy SR. Pričom v prípade, ak navrhovateľ nevznesie námietku neprípustnosti vedľajšieho účastníctva, získava vedľajší účastník prístup k osobným údajom spotrebiteľa, a to bez toho, aby bol aspoň v minimálnej miere v kontakte s účastníkom konania. Týmto dochádza k zjavnému porušovaniu čl. 19 ods. 2 a 3 Ústavy SR, nakoľko je takýmto spôsobom neoprávnene zasahované do súkromného života účastníka konania tak, že vedľajší účastník zhromažďuje, resp. môže zhromažďovať o ňom osobné údaje bez jeho súhlasu. Tým zároveň dochádza k rozporu s ustanovením § 7 ods. 1 zákona č. 428/2002 Z.z. o ochrane osobných údajov. V prípadoch kedy do konania vstupuje ako vedľajší účastník právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv spotrebiteľa, je preto namieste vyžadovať súhlas spotrebiteľa s takýmto postupom, čím by sa zabránilo porušovaniu jeho ústavných práv.

Podľa čl. 19 Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007 z 11. júla 2007, ktorým sa ustanovuje Európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu (ďalej ako „nariadenie č. 861/2007“), pokiaľ toto nariadenie neustanovuje inak, európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu sa riadi procesným právom členského štátu, v ktorom sa konanie vedie.

Podľa § 93 ods. 1 O.s.p., ako vedľajší účastník môže sa popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania ten, kto má právny záujem na jeho výsledku, pokiaľ nejde o konanie o rozvod, neplatnosť manželstva alebo určenie, či tu manželstvo je alebo nie je.

Podľa § 93 ods. 2 O.s.p., ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu.

Podľa § 93 ods. 3 O.s.p. v znení účinnom do 31.12.2014, do konania vstúpi buď z vlastného podnetu alebo na výzvu niektorého z účastníkov urobenú prostredníctvom súdu. O prípustnosti vedľajšieho účastníctva súd rozhodne len na návrh.

Podľa § 93 ods. 4 O.s.p., v konaní má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník. Koná však iba sám za seba. Ak jeho úkony odporujú úkonom účastníka, ktorého v konaní podporuje, posúdi ich súd po uvážení všetkých okolností.

Podľa § 93 ods. 6 O.s.p. v znení účinnom od 01.01.2015, vedľajší účastník môže podať odvolanie alebo dovolanie, ak z právneho predpisu vyplýva určitý spôsob vyrovnania vzťahu medzi účastníkom a vedľajším účastníkom. V ostatných prípadoch môže vedľajší účastník podať odvolanie alebo dovolanie len so súhlasom účastníka, popri ktorom sa zúčastňuje na konaní.

Na prvom mieste súd považuje za potrebné uviesť, že v prejednávanej veci ide konanie v zmysle nariadenia č. 861/2007, z ktorého článku čl. 19 vyplýva vzťah subsidiarity medzi týmto nariadením a právnymi predpismi, ktorými sa spravuje procesné právo členského štátu, v ktorom sa konanie vedie. V danom prípade je takýmto právnym predpisom pre konanie vedené pred súdom v Slovenskej republike O.s.p.. Nakoľko nariadenie č. 861/2007 neobsahuje žiadnu právnu úpravu vedľajšieho účastníctva a neobsahuje ani ustanovenie, že by v konaní vedenom podľa predmetného nariadenia bolo vedľajšie účastníctvo neprípustné, resp. vylúčené; je pri posudzovaní týchto otázok potrebné vychádzať z príslušnej vnútroštátnej úpravy O.s.p..

Ďalej súd považuje za potrebné uviesť, že je oboznámený s rozhodovacou praxou NS SR, na časť ktorej poukázal aj navrhovateľ. V danom prípade však nejde o konanie vedené výlučne v zmysle príslušných ustanovení O.s.p., ale o konanie v zmysle nariadenia č. 861/2007, na čo vo svojom podaní poukázal aj samotný navrhovateľ. Nemožno teda v danom prípade vychádzať z toho, že niektorá fáza konania v zmysle nariadenia č. 861/2007 má tzv. skrátený, resp. rozkazný charakter, nakoľko v zmysle nariadenia súd vo veci rozhoduje výlučne rozsudkom (čl. 7 nariadenia č. 861/2007), preto nemožno vychádzať z toho, že na základe dôvodov uvedených NS SR v rozhodnutí sp. zn. 6Cdo/357/2012 je vedľajšie účastníctvo Združenia spotrebiteľov Slovenska, o.z. v predmetnej veci neprípustné.

Pokiaľ ďalej navrhovateľ argumentoval tým, že svojím vstupom do konania vedľajší účastník získa prístup k osobným údajom odporcu, na ktorého strane vystupuje, k tomu je potrebné uviesť, že ochrana osobných údajov má v právnom poriadku Slovenskej republiky svoj ústavný (čl. 19 Ústavy SR), ako aj zákonný rozmer (najmä zákon č. 122/2013 Z.z. o ochrane osobných údajov). V zmysle čl. 12 ods. 1 Ústavy SR sú základné práva a slobody neodňateľné, nescudziteľné, nepremlčateľné a nezrušiteľné. Predmetné konanie môže mať určitý súvis s právom na ochranu pred neoprávneným zhromažďovaním, zverejňovaním alebo iným zneužívaním údajov o svojej osobe, toto právo však patrí odporcovi a tento jeho porušenie v doterajšom priebehu konania nenamietal, pričom z neodňateľného a nescudziteľného charakteru základných práv vyplýva, že ich porušenie nemôže s úspechom namietat' niekto iný, než osoba, ktorá je ich nositeľom. V týchto súvislostiach tunajší súd taktiež poukazuje aj na uznesenie Ústavného súdu SR z 29. januára 2014, sp. zn. PL. ÚS 1/2014-9, v ktorom ÚS SR uviedol, že považoval odôvodnenú existenciu verejného záujmu na rozšírení okruhu subjektov, ktoré sa môžu stať vedľajšími účastníkmi súdneho konania, aj o právnické osoby, ktorých predmetom je ochrana práv podľa osobitného predpisu, ktoré samy osebe nemajú právny záujem na výsledku konania, svoju činnosť však vykonávajú v záujme ochrany práv niektorého z účastníkov konania alebo tretích osôb (napríklad spotrebiteľov), ktorí sa pri ochrane svojich práv nachádzajú oproti druhej strane sporu spravidla v nevýhodnejšom postavení. Skutočnosť, že sa tieto právnické osoby v súvislosti so svojím vstupom do konania z doručených rovnopisov návrhov na začatie konania oboznámia s podstatnými okolnosťami prípadov vrátane osobných údajov účastníkov konania, ktorých rozsah je stanovený § 79 ods. 1 O.s.p., nepredstavuje podľa ústavného súdu neospravedliteľný zásah do základného práva na súkromie podľa čl. 19 ods. 2 a 3 Ústavy SR, ale práve naopak, sleduje legitímny cieľ.

Pre účely posudzovanej veci je teda možné zhrnúť, že v zmysle právnej úpravy účinnej v čase vstupu vedľajšieho účastníka do konania (t.j. podľa právnej úpravy účinnej do 31.12.2014) účinky vstupu vedľajšieho účastníka do konania podľa § 93 ods. 2 O.s.p. nastali už okamihom doručenia oznámenia o jeho vstupe súdu; výslovný súhlas podporovaného účastníka so vstupom vedľajšieho účastníka do konania na jeho strane nebol potrebný; prípustnosť vstupu vedľajšieho účastníka do konania súd z vlastnej iniciatívy neskúma; dôvodom neprípustenia vstupu vedľajšieho účastníka do konania je len výslovný nesúhlas podporovaného účastníka, ktorý tento oznámi súdu.

Pokiaľ teda v prejednávanej veci vedľajší účastník doručil oznámenie o svojom vstupe do konania na strane odporcu, a tento napriek tomu výslovne v doterajšom priebehu konania nevyjadril svoj nesúhlas so vstupom vedľajšieho účastníka do konania na jeho strane; potom návrh navrhovateľa na vyslovenie neprípustnosti vstupu vedľajšieho účastníka do konania nemôže byť dôvodný. Súd preto rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia, a návrh navrhovateľa na vyslovenie neprípustnosti vedľajšieho účastníctva subjektu Združenia spotrebiteľov Slovenska, o.z. na strane odporcu, zo dňa 13.01.2015 zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu možno podať odvolanie do 15-tich dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici, a to písomne v troch vyhotoveniach (§ 204 ods. 1 prvá veta O.s.p.).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.). Pokiaľ zákon pre podanie určitého druhu nevyžaduje ďalšie náležitosti, musí byť z podania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované. Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis s prílohami, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.